

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/129/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614203171
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Malinowska
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1614203171.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou JUDr. Vierou Malinowskou v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpený advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XXXX/XX, XXX XX G., zastúpená opatrovníčkou G., pracovníčkou Okresného súdu G. o zaplatenie sumy 112,37 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 64,57 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 53,05 € od 04.04.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 11,52 € od 04.05.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 20.03.2014 doručil navrhovateľ tunajšiemu súdu návrh na začatie konania, ktorým sa voči odporcovi domáha zaplatenia sumy 112,37 € s príslušenstvom titulom poskytnutých telekomunikačných služieb a poplatkov.

V návrhu uviedol, že dňa 24.06.2013 spoločnosť Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469 ako postupca na jednej strane (ďalej len ako „právny predchodca“) a on ako postupník na strane druhej uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bo odplatný prevod pohľadávok uvedených v prílohe tejto zmluvy vrátane pohľadávky voči odporcovi vedenej pod referenčným číslom XXXXXXXXXX. Odporca ako záujemca uzavrel s jeho právnym predchodcom ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby jeho právnym predchodcom odporcovi ako účastníkovi. Odporca sa v zmysle zmluvy o pripojení zaviazal riadne odoberať služby, uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku podľa zvoleného programu služieb. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi faktúrou č. XXXXXXXXXX splatnou dňa 03.03.2012 na sumu vo výške 47,80 €, faktúrou č. 7102415898 splatnou dňa 03.04.2011 na sumu vo výške 53,05 €, faktúrou č. 7103739039 splatnou dňa 03.05.2011 na sumu vo výške 11,52 €. Celková neuhradená suma v čase postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 112,37 €. Nezaplatením faktúry v lehote splatnosti sa odporca dostal do omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Uznesením č. k. 4C/129/2015-45 zo dňa 06.10.2015 súd ustanovil odporcovi opatrovníka v osobe R., pracovníčky Okresného súdu G., pretože miesto jeho pobytu sa nepodarilo zistiť. Nakoľko v prejednávanej veci ide o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O.s.p.), pre ustanovenie opatrovníka odporcovi ako účastníkovi konania, ktorého pobyt nie je známy, neplatí obmedzenie podľa § 29 ods. 6 tretia veta O.s.p.

Odporca ani jeho opatrovník sa k návrhu navrhovateľa nevyjadril.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli dňa 20.11.2015.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi : Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013, Zmluvou o pripojení, faktúrami, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, keď zistil tento skutkový a právny stav:

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013 spoločnosť Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469, ako postupca na jednej strane (ďalej len ako „právny predchodca“) a navrhovateľ ako postupník na strane druhej uzavreli postúpil postupník pohľadávky z neuhradených komunikačných služieb svojich zákazníkov na navrhovateľa, o.i. predmetom zmluvy bol aj odplatný prevod pohľadávok uvedených v prílohe tejto zmluvy vrátane pohľadávky voči odporcovi vedenej pod referenčným číslom XXXXXXXXXXXX v celkovej výške, ktorá zodpovedá výške žalovanej istiny.

Zo zmluvy o pripojení zo dňa 17.02.2011 súd zistil, že bola uzavretá medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469 ako užívateľom na druhej strane podľa § 43 a nasl. Zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Odporca túto zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba - nepodnikateľ; na základe zmluvy o pripojení sa poskytovateľ zaviazal pre odporcu dodávať telekomunikačné služby dojednané v tejto zmluve; tiež poskytovateľ na základe tejto zmluvy o pripojení poskytol odporcovi SIM kartu za účelom umožnenia prihlásenia sa odporcu do siete poskytovateľa a za účelom používania služieb v programe „Relax 60“. SIM karte bolo pridelené telefónne číslo XXXXXXXXXXXX..

Odporca sa zaviazal riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, dodatkov k zmluve a všeobecných podmienok, najmä riade a včas platiť cenu za aktiváciu a poskytovanie služieb, že po dobu viazanosti, ktorá bola dohodnutá v trvaní 24 mesiacov nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopusť takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by poskytovateľovi vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinností zo strany odporcu (bod 2 dodatku k zmluve); v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu (najmä hoci ktorej povinnosti uvedenej v bode 1 b, 2 a 3 dodatku, alebo v článku 3 bod. 3.6 všeobecných obchodných podmienok alebo v článku 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany poskytovateľovi strany dojednali povinnosť odporcu uhradiť poskytovateľovi zmluvnú pokutu v sume 47,80 €.

Z predloženej zmluvy o pripojení ani všeobecných obchodných podmienok súd nezistil dojednanie akejkoľvek zmluvnej pokuty pre prípad porušenia zmluvných povinností na strane poskytovateľa služieb.

Faktúrou č. 7201846884 s splatnou 03.03.2012 na sumu 47,80 € vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi zmluvnú pokutu bez uvedenia povinnosti za porušenie ktorej pokutu uplatňuje.

Faktúrou č. 7102415898 splatnou 03.04.2011 na sumu 53,05 € vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi poskytnuté služby.

Faktúrou č. 7103739039 splatnou 03.05.2011 na sumu 11,52 € vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi poskytnuté služby.

Podľa § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov, účinného ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení (ďalej len zákon č. 610/2003 Z. z.), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 od. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v časti dôvodný.

Súd mal preukázané, že navrhovateľ s odporcom prostredníctvom predajcu uzavrel zmluvu o pripojení, na základe ktorej poskytoval odporcovi elektronické komunikačné služby. S účinnosťou od 01.11.2011 došlo k zmene právnej úpravy zmluvy o pripojení (zákon č. 351/2011 Z. z.), táto zmena však nemala dopad na prejedávanú vec, keď k využívaniu služieb navrhovateľa odporcom došlo v celom rozsahu za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy (zákon č. 610/2003 Z.z.), preto súd na právny vzťah navrhovateľa a odporcu aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách účinné od 01.01.2008. Právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom založený zmluvou o pripojení súd posúdil ako občianskoprávny vzťah, odporcom uzavrela zmluvu o pripojení ako fyzická osoba bez oprávnenia na podnikanie. Z dokazovania ďalej vyplýva, že odporca využíval služby navrhovateľa, cenu poskytovaných služieb splatných fakturoval navrhovateľ odporcovi spolu v sume 64,57 €. Preto súd návrhu v tejto časti uplatneného nároku vyhovel a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 64,57 € ako neuhradenú cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby.

Nakoľko odporca je v omeškani s plnením peňažného dlhu a toto omeškanie trvá, uložil mu súd aj povinnosť zaplatiť navrhovateľovi i úroky z omeškania z priznanej časti istiny vo výške 9 % a 9,25 % ročne. Pri určení výšky úrokov z omeškania vychádzal súd zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá ku dňu omeškania predstavovala výšku 1 % ročne a 1,25 % ročne (1% + 8%, 1,25% + 8 %) v okamihu vzniku omeškania, t.j. deň po splatnosti faktúr.

Faktúrou č. 7201846884 s splatnou 03.03.2012 na sumu 47,80 € vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi zmluvnú pokutu bez uvedenia povinnosti za porušenie ktorej pokutu uplatňuje. Po vykonanom dokazovaní súd prišiel k záveru, že zmluvnú pokutu s príslušenstvom neuplatnil navrhovateľ dôvodne. Pre prípad porušenia špecifikovaných zmluvných povinností dojednal navrhovateľ a odporca zmluvnú pokutu. Z dokazovania však nijako nevyplývalo žiadne konkrétne porušenie zmluvných povinností, že odporca nezaplatil cenu poskytnutých služieb riadne a včas, avšak i keby navrhovateľ dokazoval a preukázal porušenie zmluvných podmienok, tento nárok nemožno navrhovateľovi priznať, nakoľko po právnom posúdení predloženého dodatku k zmluve je nutné konštatovať, že zmluvná pokuta nebola dojednaná medzi účastníkmi individuálne, nebola dojednaná tak, aby nespôsobilá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a nebola dojednaná s ohľadom na zásadu primeranosti.

Dodatok k zmluve o pripojení možno charakterizovať ako spotrebiteľský zmluvný vzťah a na odporcu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o pripojení a dodatkom je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny vzťah alebo o obchodnoprávny vzťah. Navrhovateľ právo na zaplatenie zmluvnej pokuty odvíja od spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú ako tzv. typové zmluvy uzavierané vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje. Nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Navrhovateľ ako dodávateľ zmluvnú pokutu s odporcom ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával a ani vo vystavenej faktúre nie je uvedené konkrétne zmluvné dojednanie, za porušenie ktorého by si mal právny predchodca navrhovateľa zmluvnú pokutu uplatniť.

K základným princípom spotrebiteľských zmlúv patrí, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Uvedené súd konštatuje z dôvodu, že práve sporné zmluvné dojednania týkajúce sa zmluvnej pokuty vo výške 47,80 € považuje súd za neprijateľné zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok zo zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Podľa názoru súdu, v spotrebiteľskej veci by pri samotnom uzavieraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Uvedené na prvý pohľad vyznieva v neprospech jedného účastníka zmluvy. Uvedené súd dáva do pozornosti preto, že navrhovateľ ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinností na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie sa účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinností (§ 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka). Tým sa kladie dôraz hlavne na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy (ktorý obsah spotrebiteľ už nijako neovplyvňuje), aby bol náležite opatrný a dôsledný pri dojednávaní vedľajších zmluvných dojednaní, ako je zmluvná pokuta.

V prejednávanej veci súd dojednanú zmluvnú pokutu považuje súd ako neprimeranú sankciu s poukazom na viaceré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, kedy spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t. j. či nezaplatí cenu dojednaného mesačného poplatku alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako neobmedzuje). Zmluvná pokuta patrí dodávateľovi podľa zmluvného dojednania aj v prípade, že nedôjde k ukončeniu zmluvy, pretože stačí len úkon spotrebiteľa, ktorý smeruje k ukončeniu zmluvy, pričom toto ukončenie ani nemusí nastať. Je zrejmé, že navrhovateľ odvíja právo na zaplatenie zmluvnej pokuty najmä od nesplnenia povinností zaplatiť splatné faktúry za poskytnuté služby, počas trvania zmluvy. Po vyčerpaní služieb v rámci zvoleného účastníckeho programu pritom dodávateľ už neposkytuje spotrebiteľovi služby za také ceny ako je to v rámci dojednaného programu, preto zmluvná pokuta v tomto rozsahu pôsobí ešte neprimeranejšie.

Vzhľadom na to, že zmluvná pokuta je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy a neprimerane vysoká zmluvná pokuta je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednania ako neprijateľná zmluvná podmienka, v spotrebiteľských zmluvách preto nie je možné využiť tzv. moderačné právo upravené v § 545a Občianskeho zákonníka. Neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu. Na základe uvedeného súd uplatnenú zmluvnú pokutu spolu s jej príslušenstvom z nej považoval za nedôvodnú a spôsobujúcu značnú disproporciu v postavení účastníkov zmluvného vzťahu zmluvy v neprospech účastníka na strane spotrebiteľa.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vo veci bola pomerne úspešnejší odporca, ktorému vzniklo právo na náhradu pomernej časti trov konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal len z uplatnenej istiny. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 112,37 €. Navrhovateľ bol úspešný v časti o zaplatenie 64,57 € (57,46 %), odporca bola úspešný v časti o zaplatenie sumy 47,80 € (42,54 %, neúspech navrhovateľa je úspechom odporcu). Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ mal úspech v konaní len v nepatrnnej časti, preto súd rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)